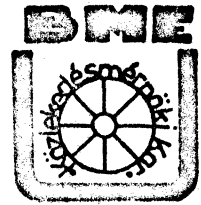

KÖZHIR

IV. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA VIII. félv. 8. szám.

Heltai Jeno

SZABADSÁG

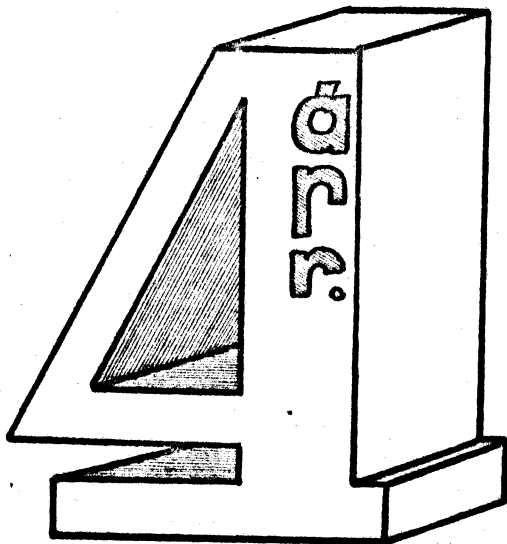
Tudd meg: szabad csak az, akit
Szó nem butít, fény nem vakít,
Se rang, se kincs nem veszítet meg.
Az, aki nyíltan gyűlölhét, szerethet,
A látszatot lenézi, meg nem óvja,
Nincs letagadni, titkolni valója.

Tudd meg, szabad csak az, kinek
Ajkat hazugság nem fertözi meg,
Aki üres jelszokat nem visít,
Nem áztat, nem íger, nem hamisít.
Nem alkuszik meg, hű becsületéhez.
Bátran kimondja, mit gondol, mit érez.
Nem nézi azt, hogy tetszetős-e,
Sem azt, kinek ki volt, és volt-e öse,
Nem bámul gornyedon a kutyabőrre
S embernek nézi azt is, aki póre.

Tudd meg: szabad csak az, aki
Ha neve nincs is, mégis valaki,
Vagy forró, vagy hideg, de sose langyos,
Tüzet feleslegesen nem harangoz,
Van mindene ha nincs is semmije,
Hort nem szorul rá soha senkire.
Nem áll szemre húzott vaskalappal,
Mindég kevélyen szembenéz a Nappal,
Vallalja azt, amit jó társa vállal
Es győzi szívvel, győzi vállal,
Helyét megállja mindég, mindenütt,
Többször cirógat, mint ahányszor üt,
De megmutatja olykor, hogy van ökle...
Szabad akar maradni mindörökre.

Szabadság! Ezt a megszentelt nevet
Kenyelmeden, ingyen ajkadra ne vedd!
Tudd meg: szabad csak az, aki
Oly ahítatattal mondja ki,
Mint istenének szent nevét a jó pap.
Szabad csak az, kit nem rettent a holnap,
Inseg, veszély, kín meg nem tántorít
Es lelki békiyo többé nem szorít.
Hiába őrzi porkoláb s lakat,
Az sose rab, ki lélekben szabad
Az akkor is, ha koldus, nincstelen,
Gazdag, hatalmas, mert bilincstelen.
Ez nem ajándék. Inyen ezt nem adják,
Hol áldozat nincs, nincs szabadság.
Ott van csupán, ahol szavát megértve
Meghalni tudnak s élni mernek érte.

De nem azért dúlt érte harc,
Hogy azt csináld, amit akarsz,
S mindazt, miért más robotolt,
Magad javára letarold,
Mert szabadabb szeretnél lenni másnál.
A szabadság nem perzsavásár.
Nem a te árud. Milliók kincse az,
Mint a reménység, napsugár, tavasz,
Mint a virág mely dús kelyhét kitarva
Ráönti illatát a szomjazó világra,
Hogy abból jótestvéri jusson
Minden ezegénynek ugyanannyi jusson.
Míg több jut egynek, másnak kevesebb,
Nincs még szabadság, éget még a seb.
Amíg te is csak másnál szabadabb vagy,
Te sem vagy még szabad, te is csak
gyáva rab vagy.

FON

„Légyezíves egy mondatban mondj véleményt a FIN-fesztiválról!”-
Körülbelül ezt a kérdést intézték vagy 40 Közlekedés kéri hallgatóhoz, hogy képet kapjunk erről a „mammut” megmozdulásról. Minden mondat másvalakitől származik.

-Érdekes, sokszínű, de zsúfolt volt a program.

-Az egyetem öszlétszámához képest nagyon kis réteget mozgató meg.

-Még jobb lett volna, ha a hallgatók egy jó részének nincs aznap tanítás.

-Csak az esti programra mentem el, ahol nagy zsúfoltság, meleg sör fogyasztott, és a Fonográf túl későn kezdett.

-Szerintem a szervezés csúcsa ez a FIN fesztivál.

-A Közlekedés Kar pavilonja tetőzött a legjobban, igen látványos volt a sok kiállított jármű.

-Nagyon jó volt.

-Lehetett volna több olyan program, amiben az ember nem csak passzív szemlélő.

-Hát én este 9-kor értem a K. épület mögé, de csak egy nagy szeméthalmot találtam.

-Az egész fesztivál 80%-át a Közlekedés Kar adta.

-Nagyszerű ötlet a szabadtéri megrendezés, én mindig kinn rendezném.

-Délután sajnos nem értem rá, de este jól éreztem magam.

-Sokkal jobb volt a fesztivál a SOTE-n.

-Finom volt a palacsinta a barakban.

-Miért dugták el a külföldieket a K. épület és a menza közé, mikor ők voltak a leglelkesebbek?

-A legjobbnak a Villamos és Közlekedés Kart éreztem, a programok jó sorrendben követték egymást.

-Könnyelműség az udvaron rendezni, de végül bejött, és jobb lett mint tavaly.

Még kb. 20-an a „Nem voltam ott” választ adták.

NOS, dagályos szöveg helyett vázlat, emberek mondatai, úgy érzem, egy ilyen impresszióhalmaz elég jó jellemzés lehet. Annál is inkább, mivel átfogó véleményt senki sem képes mondani, hiszen egyszerre mindent

nem nézhetett, és ha vándorolt, valami jóról úgyis lemaradt. Ez a hangulat különben a FIN-ek világjárója, az emberek mennek, találkoznak, elválnak, élvezik egy kicsit a műsort, nevetnek, majd fázósan összehúzzák magukon a kabátot./Igen hideg szél fújt, de örülünk, hogy ez eső nem esett./ Persze az időjárásért csak ez a bolondos március a felelős, de mint a résztvevők véleményéből is kiderült: sikerült ez a „MEZEI” fesztivál!

Azért én mégis hozzátennék ehhez pár gondolatot:

-Az egész fesztivál kicsit majális jelleget öltött.

-Hűvös volt, fázva, állva és tolongva nem lehet annyira élvezni sok programot.

A napfény és a természetes környezet elvonta a figyelmet, a zenék összehangzottak, a kikiállítók egy műsort sem kíméltek.

-Sokkal nehezebb így megrendezni, mert több anyag kell, sok kiállított tárgynak nem használt a szabadtér. E kétféle vélemény összecsapásának kell majd eldöntenie, hol leszünk jövőre.

Kontra Ernö utca

ERNŐ UTCA * MÁRIA UTCA

Pénteken a Mária utcai kolossiban nagyszabású vetélkedő volt az Ernő utcai lányok és a Mária utcai fiúk részvételével.

A csapatokat sorsolással állították össze. 1 csapat 3 fiúból és 3 lányból állt. Minden fiú és lány kapott egy pénzdarábot, s ezeket kellett összehelyezni a tagoknak. A pénz természetesen nem volt igazi, az illesztés annál inkább. A gyorsaságot is jutalmazták, így aztán igyekezett mindenki mindenkivel/illesztani/.

As első szám standard tánc volt. As újságpapír felezési ideje, amin táncolni kellett 0,00694 nap /SI-ben 60 s/ volt. Így aztán hamar elfogyott talpuk alól az újságpapír. Persze komolyabb feladatok is voltak, de a vetélkedő savát-borsát a tréfás, vidám játékok adták: például ping-pong labda vetetés is. Akik nem tudták, hogy az mi, azoknak részletesen: Párosával játszik. Egy fiú egy lány. A feladat: a lánynak a fiú egyik nadrág-

GYÖRE IMRE:

Ünneplés módozatoknál

Ugy ünneplem, ahogy akarom....

Ha tetszik, a forradalom gubancos
tüskéit simogatom,

mert puhábbak a selyemnél,

és nem vérzik föl tenyerem

a szuronyok, puskacsövek.

Ha tetszik, addig iszom,

míg ki nem buggyan számon az

Internacionálé,

mint középkori szentek szájából

a vérvörös papírcsíkok.

Ha tetszik, megolvasztom szememet,

ötágú csillagot formálok belőle,

s mellemre tűzöm kiharcolt

medáliámat,

Vagy szűkölkök, mint anyja-vesztett

állat,

kit nem rejtenek a kitakart mezők,

Vagy csontos öklömmel tömöm be számat.

As én napom ez mindennek előtt!

szárán - belülről - fel kell vezetni a labdát, majd a másikra vissza. A gyorsaságot itt is pontossákk, de a rutinos versenyzők inkább a stílusra figyeltek.

A legvadabb feladatot az jelentette, hogy a kolossiban elefántokról kellett képet vagy rajtot keresni, de olyant, ami a vetélkedő előtt született. Itt jó szolgálatot tett a KÖZHIR-ben korábban megjelent „Pótlóbas” elefánt. As elsőpró sikert as a csapat aratta, amely egy elefánteszerdáról hozott több nézetbeli képet. A győtesek sürt, colát, cukrot nyaraltak. A vetélkedő után természetesen táncoltunk. A hangulat még így is elmaradt as előzőhöz képest.

Máson benne, hogy a következő jobban fog sikerülni. As elsősróban a megfelelő előkészítéson és propagandán múlik.

Mindenekkel együtt jól éreztem magam. Közönség ezért a rendezőknek és a közreműködőknek.

- pi -

KÖZHIR

Jegy-canossa

A színházak központi jegyirodájában jártam azzal a hátsó gondolattal, hogy talán kapok a jövő hónapra egy-két jegyet. Halvány bizakodásomtól megfosztott egy erélyes hölgy, miután közölte: már nincs eladó jegye. Ilyenkor mit tehet az ember? Vagy sóhajt és lemond vagy fogja magát és elmegy a színházak pénztáraihoz. Néha már volt szerencsém ilyen módon is jegyhez jutni. Így tettem most is. Kiszítem egy-pár darabot és megkezdtem canossajárásomat. A harmadik helyen tapasztaltam azt, amiért tulajdonképpen tollat ragadtam. Elöttem egy úr kért két jegyet, méghozzá két jó jegyet, s már készítette is elő pénztárcáját. A hölgy az üveg mögött előbb megkérdezte, hogy névre félre van-e téve a két jegy.

- Sajnos nem - volt a válasz. Enyhe mosolyt fedeztem fel a pénztárosnő arcán:

- Hát úgy nehéz lesz, már csak pár jegyem van a jövő hónapra. Sajnos a kért időpontra nincs is.

- Talán egy későbbi alkalomra - kockattatta meg ropogós szövegével az úr az üveglakot. A hölgy ismét buzgó keresésbe kezdett.

- Talán a titkárságnak van félretéve jegy - mondta. És valóban két „jó helyre” szóló jegyet varázsolt elő.

A vásárló megnyugodott.

- Hatvanhat forint - hallottam az üvegen túlról.

- Hetvenből kérek vissza - felelte innen.

Furcsa gondolatom támadt. Lehet, hogy étteremben vagyok? Vagy benzinkútnál?

De nem, a Thália pénztára előtt állok. A hölgy hatvanhat forintból adott.

vissza. A boldog jegytulajdonos a négy forintot visszatolta, a pénztárosnő mosolyogva el is tette. Ennyi hát a sztori. Négy forint nem nagy összeg, de nem is ez ütött szíven, hanem maga a tény. És frissen élt bennem az előző esti TV műsor: „Látogatóban Benke Valériánál”.

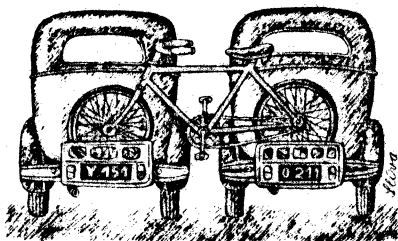
Az MSZMP PB tagja gazdasági helyzetünk ellentmondásairól, a dolgozók helyzetéről beszélt. Elmondta hogy a kereskedelmi csúszópénz, a borral való választékhány, szolgáltatáshány miatt keletkezik. Évi 6-8 milliárd forintot tesz ki ez az összeg, a lakosság jövedelmének 2-3 %-át. S ez a másodlagosan átcsoportosított jövedelem egyre nő. / Az utóbbi 10 év alatt háromszorosára nőtt. /

Ez jutott eszembe az eset kapcsán. Való igaz, hogy a színházjegyekre is sok az eszkimó. Néha ugyan e fantomnézők miatt kénytelen az ember lemondani a színházbajjárásról, de nagymértékben mégis a színházkedvelők nagy számára ez a szolgáltatáshány. Aki pedig mekkacs ember és mindenáron kultúrálódni akar az minden hónap 20. napján állhat a hosszú sorban a Népköztársaság úti jegyiroda előtt, mintha pékségben volna. De a színház a „kultúra kenyere”, megéri a sorbanállást. Am kenyeret minden nap lehet kapni, színházjegyet viszont nem.

Visszatérve megrázkódtatásom tárgyára, remélem többé nem tapasztalok hasonlót. / Az ilyen reményektől nőttem 181 centiméterre. / A borra valódi, a jegyüzérekedés nem újkeletű dolog. Sok embernél hétköznapi jelenség. S amíg a választékhány fennáll, addig nem is lehet megszüntetni. De ne hagyjuk továbbterjedni! Főleg ne a kultúra területén!

Ja igen, hogy az igazsághoz teljesen hű legyek: én nem kaptam akkor és ott színházjegyet, de nem ezért írtam a fentieket.

Németh György

Kontra kerdőjel

Tőlünk idegen világ... Nos, ha „a hallgatók bevonása a kar vezetésébe - folyamatában nézve - jelentős eredményekkel járt, s a kar állandóan keresi a fejlesztés további lehetőségeit.” ez párosul a hallgatók okos, érett követeléseivel, ha pusztán arra várunk, hogy a „kar” biztosítja majd a lehetőségeket, a legnagyobb jószándékkal is „idegen” udvarban találjuk magunkat. Ezt visszafordítani sokkal nehezebb, mint bármi mást kiküzdöni. Ráadásul ez a hiba nem föltétlenül ránk üt vissza, ezért aztán sokkal szívósabb fekély / pl. közöny / forrása lesz.

Mint ahogy nem kérdezték meg a IV. évf.-t, hogyan osszák el a tankörök között a termelési gyakorlat moszkvai, zsolnai, varsói helyeit.

Kiosztották.

A tankörök a megadott létszámoknak megfelelően leadták a névsort.

Ezután a DH újra fölosztotta, mégpedig úgy, hogy a 2+tk.-tól 5 moszkvai helyet elvettek és adtak 3 zsolnai-t, ami nemcsak mennyiségi hanem minőségi különbség.

Am ez már senkit nem izgat

Kézlegyintés a válasz.

Vitatkoznék azzal a kifejezéssel is, hogy a hallgatók „A megfontolt, tartós eredményekre törekvő intézkedéseket nem sokra értékelik, mert mire azok kidolgozásra kerülnek, személyükben már nem érdekeltek abban.” Ez így kimondva nem a valóságnak megfelelő. Azt hiszem ennél már „bölcsebbek” vagyunk. S nem érthetünk elméletileg sem egyet a folytatással: „A hallgatók szükségszerűen sohasem látják folyamatában az egyetemi életet, annak változásait, mert ők együtt haladnak a folyamattal.” Itt sem a szükségszerűség, sem a „soha” nem állja meg a helyét. A gondolatot pedig általánosítva: mivel mindenki, valamely folyamat tevéloges részese, ebből azt a következtetést levonni, hogy a folyamatot emiatt nem láthatja át illogikus és téves állásfoglalás.

Mi több, éppen az a szükségyszerű hogy a folyamat résztvevői ezen /egyetlen/ „közvetlen úton” beavatkozhasanak a folyamatba. Ily módon lesz valójában a folyamat, a termelés az „övé”, olyan, ami a „sajátja”.

Valóban nehéz a futószalag mellett dolgozva az egész gyártást szemlélni, de azért ez is egy igen fontos észlelése a termelésnek. Az is az irányításban való aktív részvétel függvénye hogy mennyire látunk időben előre és hátra / hogy nem tudnánk az előttünk, utánunk haladókról semmit - ez így nem a valóság. / illetve a fordítottja is igaz, /azaz, kölcsönösen föltételezik egymást/ hogy az időben térben előre-hátra látástól függ a részvételünk.

--NYITUKI--

181.182.183.184. tk.-ök figyelem!

Az új tanterv szerint az idén nyáron már nektek is termelési gyakorlaton kell résztvennetek. Ez tulajdonképpen nem is termelési gyakorlat, hanem négyhetes kötelező munka bármely vállalatnál vagy szövetkezetnél. Mint megtudtuk ebből a négy hérből lehetőség van kettőt ÉPÍTŐTÁBORBAN ledolgozni. Nem akarjuk újfent az ET előnyeit felsorolni, hisz ezt már 2..3 hete megtettük / Cintula disco, VEGYÉSZ LÁNYOK, KÖZSSÉG /. Tehát ha úgy döntötök, hogy ez így megéri nektek akkor gyertek, LACHAZA vár rátok!

Turnusok: VII. 1.-14.

VII.15.-28.

VII.29.-VIII.11.

A jelentkezés módja iránt az alapszervezettségénél érdeklődjétek.

A 185. és 186.tk. a szokásos nehézgépkezelői tanfolyamon vesz részt.

Köszönet

KÜSZI

Mégegyszer,-de reméljük nem utoljára- beszéljünk a FIN fesztiválról! A nem hivatalos egyetemi szintű értékelésből kitűnt, hogy a „hagyományokhoz” híven a Közlekedésmérnöki Kar most is megállta a helyét és nem is akárhogy! A kari pavilon sok érdeklődőt vonzott! Olyan vélemények is elhangzottak, hogy egy kicsit majális jellege volt a fesztiválnak. Ezzel nem értünk egyet! Az elismerés egész karunknak szólt, de különösen azoknak, akik fáradságot nem kímélve dolgoztak a FIN sikeréért! Most legalább két hasábot megtöltene azoknak a neve, akik a munka dandárját végezték, és akkor még nem is beszéltünk a többiekről. Ez úton szeretnénk megköszönni azoknak a munkáját, akik egy kicsit is tettek a sikerért. Reméljük, munkakedvük a későbbiekben sem fog lankadni, táboruk pedig nőni fog!

Dékány Dénes
kari agitprop.titk.
Csapó György
kari szerv. titk.

Mária utcai klub

A Mária u.-i kolozsban Tronstel Zsolt gitárművész előadástje.

6-án PÉNTEK ESTE 1/2 9^h-MORII!

MŰSOR

Norvay: Cancion

Madarra: Fantázia

Handel: Sarabande és variációk

Scaplotti: Gavotte

Tescobaldi: Ária és variációk

Rameau: 2 Menüett

Sor: Variációk egy Mozart témára

Alheniz: Asturias Legenda

Tarrega: Alhambra

Villa - Lobos: Prelúd N° 3, 4, 1

Etüd N° 1, 6, 11

Parkas Ferenc: Harci tánc

Tirnovó

A Mária utcai klubról

Sajnálattal kell tapasztalnom, hogy klubunk már nem a régi. Emlékszem, régebben kollégisták, kariak jöttek ide szombat estónként, hogy megbeszéljék heti problémáikat, szórakozzanak, táncoljanak. Egyszóval, hogy jól érezzék magukat.

Mostanában azonban a kariak egyre inkább elmaradottak, és a kollégisták is inkább a szobákban szórakoznak. Így aztán a klubban egyre több az idegen arc. Ez a folyamatot tovább erősítette, hiszen ismerősök közé szívesebben járunk.

Szerencsére ezt a kollégiumi DB is észrevette, és a maga részéről mindent megpróbál, hogy a helyzetet javítsa. Most az anyagi feltétele is megvan annak, hogy a club berendezésén egy kicsit újítsunk. Felköltöztetjük a büfét a nagy klub feletti régi TV-szobába. Új székeket, asztalokat veszünk.

Igy nagyobb hely lesz a tánchoz, megszűnik a büfé miatti tolongás. A discot továbbra is Dvorák szolgáltatja, maradnak a rajzfilmek, illetve megpróbálunk színvonalas sportfilmeket is szerezni.

Szeretnénk a Mária utcai klubban ismét kariakat látni. Örömmel várunk mindenkit, és a rendezők nevében ígérem mindent meg fogunk tenni, hogy jól érezzék magukat. A belépődíj 15ft, és 19-23^h-ig tartunk nyitva.

Paukovics István
főrendező

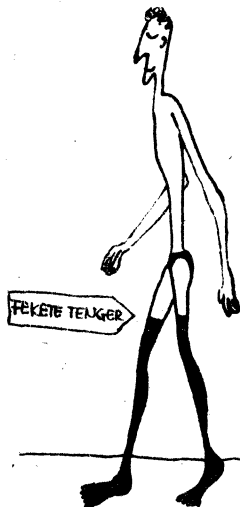
SKRIPTORUM A LUK-BAN
APR. 11-ÉN 13⁰⁰ KNEZY JENŐ
BESZÉL MÁLASSZÉL, KULISSZA TITKOK
A LAKDARUGÓ VEZÉRLÉSE,
APR. 6-11. MARDONA 8-17 ÓRÁIG
AUTOSERVICE - GÉPJÁRMŰFENNTARTÁS ÉS JAVÍTÁSOK KIALAKÍTÁS A BAJV-ÁN

TRIKÓFESTÉS! TRIKÓFESTÉS!

A TRIKÓKRA ÍRÁTOK DA A NEVET, TANÍTET + PÉZT 5FT KA ELŐRE VAGY HÁTRA, 10FT HA ELŐRE ÉS HÁTRA IS KÉRTEK JELVÉNYT. (ELŐRE KARI, HÁTRA BME JELVÉNY).
A TRIKÓT ÉS A PÉZT A K.I. 4C-RE VAGY A MÁRIA U.-I KOLOSZ 24/A SZOBÁRA ADJÁTOK LE!

MÜNICH KOLOSZ:

IV. 9. KÉTFŐ: MEGSZAKADT BÖLCŐSDAL (ÉJTELI BAGOLY FILMHELY)
IV. 10. LUKÁCS SÁNDOR EST

LÁPJÁRTA: PÉNTEK, 24^h. K. I. 51.

BUDAPEST
KÖZHIR

Kiadja: a BME és a KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
Felelős kiadó: SZANDTNER IVAN
Felelős szerk.: HAMZA ISTVAN
Főszerkesztő: SZABÓ LÁSZLÓ
KÉSZÍTETTÉK:
Mihalazky Gyöngyi, Pásztor Judit,
Lencsés Károly, Paukovics István,
Kelemen Gábor, Balogh Imre, Záhalka G.,
Németh György

Készült a BME sokszorosító üzemében a 7004 számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR